

ముత్యాల సరాల వంటి స్వీయ కవితా కుసుమాలు మీ
ముందుకు తీసుకుని రావటానికి అవకాశ మిచ్చినందుకు
ముందుగా సుప్రభ గారికి ధన్యవాదాలతో.

ఈ రచనల మీద సకల హక్కులు రచయిత్రి గారివే అని,
ఎవరయినా ఇషి వాడుకోదలీస్తే ముందస్తుగా వారి అనుమతి
తీసుకోవలసినదిగా సభాముఖంగా పిన్నపించడ మునది.
వీటిలో కొన్నియాహూ గ్రూప్స్ లోని రచ్చబండలో కూడా
ప్రచురించబడినాయి అని తెలియచెయ్యడ మునది.

ఈ కవితా సంపుటిలోని మొదటి భాగ ము చదువుకుని
ఆనందించండి.

సంక్షిప్తంగా సుప్రభ గారి జీవిత చరిత్ర వారి మాటల్లోనే

గుంటూరు సీమలో గోవాడ గ్రామాన
ఉప్పల వంశాన నుద్భవించి
కోటయ్య కన్నాంబ కూతునై బెరుగుచు
సీతల సోదరై చెలిమి జూప
చౌదరి అన్నయ్య సంతోషమీయగా
కృష్ణకుమారి తా కీలుగొనుచు
చెల్లిగా నలరించ చిన్నతన మునందు
కొంటె కృష్ణుల రీతి కొమరు మిగిలి
రంజిల్లజేయగా రాజీవనేత్రులౌ
యిద్దరు తమ్ములు నీలను నపుడు
ఆట పాటల తోడ నలరారి నీత్యమ్ము
బాల్యమ్ము గడిపి "ప్రభావతి" గను
తెలుగు పండితునిగా తీయన్నీ స్వర ముతో
తేనె తొలికెడియి తెలుగు నంత
తండ్రియే గురువుగా తగు రీతి నేర్పగా
పాఠశాలలయందు పరిధి విల్లి,
కొన్నేళ్ళు చదువుకై గుంటూరు, బెజవాడ
పట్టణాల గడిపి వాణి దయను
విద్యపూర్తిని జేసి వేగ విశాఖలో
చేకొని డిగ్రీని చిత్తమలర
వఱుగా రెండేళ్ళు ఆ కళాశాలలన్
బోధించి బోటనీ ముదము మీర

శ్రీ వారి గా నేను చేపట్టి బావనే
 అడుగు బెట్టితినాడు అమెరికాలో
 అన్నదమ్మలతోడ అమ్మయన్, చెల్లీయు
 నందరు నరుదెంచ నమెరికాకు
 పద్మజ, జగదీష్ లు బాలచేష్టలతోడ
 మురియజేసెడి వేళ, ముద్దుగా ప్ర
 శాంతిదీపిక వచ్చి *సరసన జేరుచు
 నందరి ప్రేమమ్ము నందుకొనగ
 పాతికేండ్లకు వైన పరుగెత్తి పోయెను
 కాలమంత వడిగ కనుల ముందె.

గడువబోదని జెప్ప కాలమ్ము ఒక రీతి
 సిరియు తానెచటికో తరలి వెళ్ళ
 చేతనైనట్టిదో చిన్ని యుద్యోగ మున్
 చేసికొంచు గడుప జీవితమ్ము
 గూడుగట్టిన బాధ గుండెనంతయు దొల్ప
 వెలికంప దలచెనో విధియె యనగ
 కన్య రాశినీ యున్న గ్రహములే వియె తాము
 కవిత లల్లెడిశక్తి కలుగ జేయ
 పూర్వ జన్మము నేదో పూజజేసినంతచు
 ఫలిత మేయగ నెంచి వసుధ నీపుడు
 అంబ వాణియు వచ్చి ఆదర మ్మునుజూపి
 యని శమీయెద బల్కి యలరజేసి
 సడలించి బంధాలు, సార సాక్షి పయికి

మన సునంతయు వేగ మరలజేసి,
ఛంద మించుక నేర్పి, డెంద మ్ము పొంగించ
పలుకు లాడుచు నుండ ప్రతీదిన మ్ము,
భాష నేర్వగ లేదను బాధ యున్న
తల్లి యిచ్చిన వర ముతో తనివీ నొంది
ఉన్న పలుకులే గూర్చుచు నుచేత రీతి
పద్య మాలల నల్లుచు పరవశించి
తల్లి యానతి తలదాల్చి ధరణి నీపుడు
సుప్రభాఖ్యనై బరగుచు, శుభ మటంచు
పంచి పెట్టేను వాటినే పదుగురి కిసి.

తల్లి దండ్రీయు గురువును తానె యగుచు
నేర్ప దలచిన దేదియో నేర్పి వేగ
నెయ్యమును జూపి కరుణించు నీరజాక్షి
జీవిత ము నంత నీరీతి సీసమందె
కూర్చి కుదియించి పంపగా కూతుకిటుల
నందజేసెను పలుకుల నర్థరాత్రీ

సుప్రభ
1-17-99
(early morning hours)

శారదాస్తుతి

దండకము

శ్రీ శారదాంబా మనోభీష్టదాత్రీ విశాలాక్షి వీణాధరీ
వాణి వాగీశ్వరీ వేదరూపా తమోభంజనీ గీతసంగీత
సమ్మోదినీ మోహనిర్మూలినీ వ్యోమసంచారిణీ శ్వేతపద్మాలయా
శుభ్రవస్త్రావృతా చంద్రబింబాననా అక్షమాలాధరీ
చారుమూర్తీ సుగాత్రీ సుకేశీ సుహాసీ మనోరంజనీ
జ్ఞానదాత్రీ సపిత్రీ నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

-సుప్రభ-

అరుగు మీది పెద్దల కు

మొదటి కానుక

ఉత్సాహ

నచ్చినట్టి చోటు యనుచు నడచి వెళ్ళి మెల్లగా
రచ్చబండ కాడ జేరి రాపి చెట్టు చెంత నీ
పిచ్చినట్టి పలుకు తోడ వృత్తమేదో కూర్చుచున్
వచ్చినట్టి రాగ మందు పాడుకొనుచు నుండగా

వచ్చి ఒకడు పోకి రాయి పడుచు వాడు చెంతకున్
పిచ్చిదాసిననుచు నన్ను వెక్కిరించి వెళ్ళగా
కచ్చబుట్టి కలము దీసి కైత రూపమందునే
యిచ్చ వచ్చినట్లు దిట్టి యింటి కొచ్చి వేగమే

అచ్చ తెలుగు పద్యమనుచు, అలర జేయు నంచు ,ఆ
"రచ్చబండ" కంపినాను వ్రాసిన వపి పద్యముల్ :-)
మెచ్చుకొనుచు వేగ తాము మెడలు నొకటి యిత్తురో
పిచ్చి పిచ్చికైతలనుచు వేస్తు నందు వేతురో!)-:

సుప్రభ

2-21-2000

(early morning)

"రచ్చబండ" గ్రూపు ప్రారంభించిన సమయములో అమ్మ
అందజేసినది.

రా రా దా..

వెలవెల బోయెను తె రయంతా
కల ములు ప్రక్కన అట నుంచి
తెలుగులు అంతా సిదురించ..
మా తెలుగులు అందరు..సిదురించ

చదువుట కొకటి కనరాదు
ఎడదను ఊపే కపితేదీ
ముదమును గూర్చే పలుకేదీ
నీవే గతియిక శ్రీ వాణీ..
నీవే గతియిక శ్రీ వాణీ..

తెలతెల వారెను చూడండీ
మగతను వీడి లేవండీ
పలుకుల వర్షము కురిపింతు
కలముల దీయుడు వెలికంటూ

సిదురను లేపి వడివడిగా
కొడుకుల కూతుల కందరకూ
కాఫీ టీలపి యందించి
ఉప్పా దోసెల దిసిపించి

పద ముల నే వో కురి పించి
కల ముల నుంచి క ర ములలో
కదల గ జేయ గ రా రా దా
క పితల వ్రాయ గ శ్రీ వాణీ
వెలు గ గ మర లా తె ర యంతా
వెలు గ గ మర లా తె ర యంతా

సుప్రభ
2-18-2000
(morning-in the car)

వచ్చేడ మ్మా..

వచ్చేడ మ్మా నే డు
కొండను వీడుచు శివుడు
ముంగిట నితీచెను చూడు
భిక్షాం దేహీ యంటూ
నా.. ముంగిట నితీచెను చూడు

లోకాలేలే ప్రభువు
ఆకలి యంచూ తనకు
వాకిలి ముందర నితీచె
నా వాకిలి ముందర నితీచె
చేతిలో చిప్పొకటుంచి
ఆ.. చేతిలో చిప్పొకటుంచి..
యా వాకిలి ముందర నితీచె

అమరుల మేమీ కాదు
అమృత మేదో యిచ్చి
స్వామికి తృప్తిని గూర్చి
ఆ.. స్వామికి తృప్తిని గూర్చి
పాయసమైనా లేదే
పావక లోచను కిడగా
అతిథిపి యంటూ పిలీచి
ఆదర మెంతో చూపి

అన్నము కూరా తప్ప
యితరము లేనే లేదు
ఇంటిని నేడిట మాకు
ప్రేమతో యొసగగ తనకు

అలుగును ఏమో తల్లీ
పలుకుల నైనా యీవే
ప్రస్తుతి జేయుచు వేగ
పొంగగ జేతును శివుని
గంగను దాల్చిన పిభుని
ఆ గంగను దాల్చిన ప్రభునీ..

సుప్రభ
2-17-2000
(in the car-morning)

ఒక మాటంటే..

భుజంగ ప్రయాత ము

అహంకార మున్నేదొ అన్నానటంచున్
అహంభావ మున్ బాప నందించినావా
ప్రహారంబునీరీతి రాజీవనేత్రీ
మహాత్ముంబు జూపించి మందిచ్చు నూహన్ !

అహంకారినేంగాదు.. అజ్ఞాన మేమో
మహోదారభావాన మన్నించి కూతున్
సహయంబు నందించి సంతోషమీవే
సుహాస మ్ముతో వాణి, చూపించి దారిన్

ఒకే మాటతో, ఉన్న ఉద్యోగ మేదో
క్షకీ మంచు పోగొట్టి, ఠారెత్త జేస్తూ
బుకాయించు చుండేవ పూబోడి పైగా !
ఇకే మంచు వాదింతు నీవేళ నీతో?

ఎదన్ బత్కి నిత్యంబు నెంతెంతో కూర్మిన్
పదంబిట్లు రాల్చేను ..పైసెందు కంటే,
ముదంబిచ్చునే గాసి ముద్దెట్ట దంటూ
మదిన్ నవ్వినానంచు, మారాడితంచున్

వృథా జేసి నేజూపు ప్రేమంబునంతా
వృధానుంచ బోకుండ యాబిడ్డ పూజల్
కథన్ మార్చి వేసేవ కన్నీరు జిందన్ ?
వృథాన్ దీర్చు భార మ్ము నందింతు నీకే!!

మఠించేవు యాగుండె మాటంటినంచున్
సుధాపాత్రమేద మ్ము? చూపింప వమ్మా?
ఎదన్ జేర్చి వేవేగ యాకూతునింకన్
యథారీతి జూపించి యాప్రేమనంతా
కథన్ మార్చవే తల్లి కారుణ్యమూర్తి..
కథన్ మార్చవే తల్లి కారుణ్యమూర్తి..

సుప్రభ
2-22-2000

ధనము గూర్చి ఆలోచిస్తే అమ్మ నాదగ్గర నుంచి వెళ్ళిపోతుందేమోననే
తలపుతో మూడేండ్లు ధనము/ప్రతిఫలము తీసికోకుండా అర్ధరాత్రి వేళ
లేచి రెండు పార్ట్ టైం ఉద్యోగాలు జేసి, ఒక రోజు ఇంట్లో వత్తిడికి
తట్టుకోలేక అమ్మతో అన్నాను. "ఇన్నాళ్ళూ నీకోసమని యిలా చేశాను.
కాని యిక అలా జేయలేని పరిస్థితి. వెళ్ళినాకు రావలసిన డబ్బుల
గురించి యత్నించాలి". ఆమాట లని పగటిపూట జేస్తున్న పుల్ టైం
ఉద్యోగానికెళ్ళాను. అరగంటలో ఆ ఉద్యోగము ఊడిపోయింది.
దానిని గురించి అమ్మతో జరిగిన సంభాషణ పై విధంగా పద్యరూపంలో
బెట్టించింది.

నీ వున్న చోటే..

నీ వున్న చోటే బృందావనం
నీ నోటి మాటే మురళీ రవం
నీ నోటి మాటే మురళీ రవం

కనిపించకున్నా కమనీయ రూపం
వినిపించకున్నా నీ వేణు గానం

మదిలోన నిలిచే యీ మూర్తి నీదే
ఎదలోన వెలిగే యీ మూర్తి నీదే
ఈ మూర్తి నీదే....

ఏదూర తీరాల పతికేనా మురళి
యీ దేహమంతా పులకించు నిదిగో
పులకించు నిదిగో..

చిరుగాలి తరగలు తెచ్చేనా ఏమిటో
మధురాతి మధురమో నీ మురళి రవమది

తనువెల్ల పులకల్లై.. మనసంత మధురమై
కనుమూసి నిలిచితి.. నీరూపు దలచితి..

పిసిపించె సవ్వడి.. వెనువెంటె వడివడి
చిరుగజ్జె సందడి.. మురిపించ నామది

వెనుదిరిగి జూచితీ.. వెనుదిరిగి జూచితీ
కనిపించ రెవ్వరూ,..కనుచూపు మేరలో

పిసిపించుచున్ననూ ఆ వేణుగాన మూ...

సుప్రభ
2-22-2000
(in the car)

జలజల రాతే...

జలజల రాతే చీనుకును నేను
గలగల పారే ఏరును నేను
అలలతా పొంగే కడతీసి నేను
అందరు కోరే జలమును నేను

మనుజుల కైనా మెకముల కైనా
చెట్టుల కైనా పిట్టల కైనా
దప్పిక దీర్చే జలమును నేను

భూమిని ఉన్నా మట్టిని కలసి
నింగిని ఉన్నా మబ్బులొ దాగి
మధ్యలొ ఉన్నా గాలిని గూడి
అంతట ఉన్నా ఆకృతి మార్చి
అందరు కోరే జలమును నేను

తీయటి రసముగ నొకచోట
ఉప్పటి నీరుగ నొకచోట
తెల్లని మంచుగ నొకచోట
నల్లని నీటిగ నొకచోట

స్వచ్ఛము గాను నొకచోట
పంకిల మగుచు నొకచోట
తేలెడి గడ్డగ నొకచోట
రాలెడి రేకుగ నొకచోట

ఆపిరి రూపున నొకచోట
ఆరసి తడిగా నొకచోట
మెల్లగ సాగుచు నొకచోట
వెల్లువ యగుచూ నొకచోట

తీన్నగ ఉరుకుచు నొకచోట
సన్నసి గొందుల నొకచోట
వెచ్చసి యూటగ నొకచోట
పచ్చసి నదిగా నొకచోట

చీకటి గుహలో నొకచోట
వెలుతురు బయలున నొకచోట
అందసి యెత్తున నొకచోట
క్రిందకు దుముకుచు నొకచోట

ఉడుకుచు కుతకుత నొకచోట
బుడబుడ పొంగుచు నొకచోట
పరుగులు దీయుచు నొకచోట
నీలకడగాను నొకచోట

ఎల్లెడ నుండే జల మును నేను
ఎల్లరు కోరే జల మును నేను

వాన గ వచ్చి వరద గ పొంగి
పట్ట గ లేసి యుర వడి తోడ
చెట్టుల రాల్చి గట్టుల ద్రుంచి
ఇళ్ళను గూల్చి ఊళ్ళను ముంచి
అల్లరి జేసి ఆరటి నీచ్చి
ఇష్టము వచ్చిన రీతిని యంతా
పిహరణ జేసే జల మును నేను

అందరు కోరే జల మును నేను
ఎల్లెడ నుండే జల మును నేను...

సుప్రభ
2-21-2000
(morning - in the car)

పిరిసెను వృదయము లోన

మధ్యాక్కర

అరుణీ మ సింపుచు నచట ఆక స మంతయు నెదుట
గి రి పయి లేచెను అడుగొ కి రణ ములంపుచు సూరి
ధరణీయు పొంగిన రీతి తరువుల వన్నీయు నూపు
క ర ముల వడివడి నదిగొ కనులకు పండువు కాగ

గ గ న ము పైనను కొన్ని ఖ గ ములు బారులు దీర్చ
ది గువను నేలను నుండి తిండికి వెదుకును కొన్ని
ప గ తుడు వచ్చెను అనుచు వ గ పును బొందినయట్లు
న గు పడ బోకను రేయి అవ్వలి తీర ము కే గ

క లు వల రాయడు తాను కలవర మొందిన రీతి
వెలవెల బోవుచు నిలువ వేరొక దిశనట దిపిసి
తెలితెలి వెలుగుల జిమ్మి తేజ ము సింపుచు నంత
వెలుగుల రేడట సాగ విభవ ము జూపుచు మిగుల

ధ ర పయి తెలితెలి మంచు తపనుని కాంతిని మెఱియ
గి రి పయి సాగెడి మొయిలు, కి రణ ము లిచ్చెడి వేడి
తె రువుల ప్రక్కన తరులు, తెలియని వఱుని రే ప
పి రి సెను వృదయము లోన వేడుక జేయగ ప్రకృతి

పిరిసిన యెడదను గాంచి విద్యల తల్లియు నప్పి
కరుణను జూపుచు మదిని కవితకు పదముల నీయ
చిరుచిరు పదముల కచట చేర్చుచు యతులను నేవొ
పరుగుల దీసెను కలము పద్యము రాపము నీయ

సుప్రభ

2-23-2000

(morning in the car)